

[Jørgen Jensen.]

kelte virksomheder for et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Det er også rigtigt, at ændrede forhold menneskene imellem i produktionsprocessen kunne skabe større tryghed og dermed fjerne en årsag til misbrug. Men i dag øges tempoet på arbejdspladsen, udbygningen forstærkes, og den øgede opdeling af arbejdet fremmedgør den enkelte for produktionen. Samtidig gennemføres det ene indgreb og overgreb efter det andet over for fagbevægelse og arbejdere, der kæmper for bl. a. et rimeligt lønniveau, indflydelse på egen arbejdsituation og tryghed i ansættelsen.

Der er talt om det meget drikkeri på arbejdspladsen, og i går foreslog Blå Kors, at man måtte gennemføre en ny undersøgelse af dette problem. Det har også været omtalt af tidligere ordførere her i dag. Men der drikkes i dag mindre og mindre blandt dem, der står direkte i produktionsleddet, bl. a. fordi effektivitetskravet er stigende og man er angst for at blive afskediget, hvis man tillader sig at slappe af. Men det er rigtigt, at arbejdsgiveren og kapitalhaverens ensidige ledelses- og bestemmelsesret umyndiggør arbejderne og skaber problemer, og det er naturligt, at kravet om og behovet for at føle sig som menneske en gang imellem kan føre til, at man tager en øl sammen med kammeraterne. Det er også en kendsgerning, at større selvstændighed, indflydelse på egen arbejdsituation, øget ansvarsområde i arbejdet fremmer interessen for arbejdet og begrænser behovet for at koble af over en øl. Dette skal med, hvis der skal være mening i nye undersøgelser eller indgreb. Jeg er her helt enig med ministeren i, at der ikke skal lovgives eller strammes på dette område.

Eller tag arbejdsløsheden, hvor mange bliver forarget, når de ledige på kontrolstedet eller i fagforeningen tager en øl sammen med kollegaerne. For visse medførere det, at man råber op om, at understøttelsen er for stor, at det er bevis på, at man hellere vil drikke øl end arbejde. Det er rigtigt, at nogle under ledighed forfalder til druk. Jeg kan forsikre om, at det gør ondt, når man sidder i en arbejdsløsheds-kasse og ser unge, der efter en længere ledighedsperiode bliver sløve og først og fremmest søger sammen med ligestillede over en øl. Men her er det ikke oplysning om faren for misbrug, der skal til, men det er arbejde og mulighed for en meningsfyldt tilværelse. Det var

jo noget af det, vi kunne være med til at give dem ved en anden lovgivning her i folketinget.

Derfor vil jeg til sidst sige: kommunisterne vil meget gerne medvirke til at hjælpe dem, der er ramt af alkoholsvøben. Vi støtter oplysning og bekæmpelse af negativ og farlig reklame, men først og fremmest må man erkende, at alkoholmisbrug også hænger sammen med grundlæggende fejl i vor samfundsopbygning, i det manglende fællesskab, og at den også er en følge af det økonomiske system, vi har, der fremmer, ja, næsten betinger alles kamp mod alle, hvad der medfører, at nogle føler sig sat udenfor, føler sig for svage til at være med i den kamp og derfor flygter fra virkeligheden gennem drikkeri.

Grethe Philip (RV):

Problemerne omkring narkotikamisbrug og alkoholmisbrug har visse lighedspunkter, men der er også store forskelle.

Det var karakteristisk for narkotikaproblemet, at det ramte os meget pludseligt og voldsomt og uforberedt, og at det særlig viste sig blandt ungdommen. Vi havde ingen kulturvaner på området og stod i begyndelsen temmelig forsvarsløse.

Med hensyn til alkoholproblemet ligger det noget anderledes. Kun en ganske lille del af befolkningen er totalt afholdende. De fleste drikker noget i ny og næ, men som regel i meget moderate mængder. Modsat de andre nordiske lande har vi drevet en alkoholpolitik uden forbud og restriktioner, væsentligst ved at gøre alkoholen meget dyr. Jeg har indtryk af, at der i den danske befolkning stadig er en almindelig opslutning om, at det stadig er den linje, vi skal fortsætte.

Når vi har denne drøftelse i dag, skyldes det jo særlig, at det samlede alkoholforbrug er steget stærkt og formodentlig vil stige endnu nogle takker i de kommende år. Derfor er det af afgørende betydning at vide, hvor stigningen i forbruget ligger. Hvis det ligger jævnt fordelt ud over os alle sammen, behøver vi ikke at være så bekymrede; men er en væsentlig del af stigningen i det samlede alkoholforbrug koncentreret på nogle enkelte grupper?

Hvad der også er af særlig interesse, er at spørge: er der særlig kraftige stigninger i forbruget blandt de unge? Og hvordan ligger det med kvinderne? Det ser ud til, at der også her er tale om en særlig stigning. Både et eks-